

НАШІ МІНУСИ — ЦЕ БОЖІ ПЛЮСИ

ЗМІСТ

ВСТУП

1. Ми кажемо: «ЦЕ НЕМОЖЛИВО». А Бог каже: «УСЕ МОЖЛИВО».
2. Ми кажемо: «Я ДУЖЕ СТОМЛЕНИЙ». А Бог каже: «Я ВАС ЗАСПОКОЮ».
3. Ми кажемо: «ДАЛІ Я НЕ МОЖУ». А Бог каже: «ДОСИТЬ ТОБІ МОЄЇ БЛАГОДАТІ».
4. Ми кажемо: «Я НЕ МОЖУ РОЗІБРАТИСЯ». А Бог каже: «Я НАПРАВЛЮ ТВОЇ КРОКИ».
5. Ми кажемо: «У МЕНЕ НЕ ВИЙДЕ». А Бог каже: «Я ВСЕ МОЖУ».
6. Ми кажемо: «Я НЕ ЗДАТНИЙ». А Бог каже: «Я МАЮ СИЛУ».
7. Ми кажемо: «ЦЕ ТОГО НЕ ВАРТЕ». А Бог каже: «ВИЙДЕ НА ДОБРЕ».
8. Ми кажемо: «Я НЕ МОЖУ ВПОРАТИСЯ». А Бог каже: «Я ЗАБЕЗПЕЧУ ВСІМ НЕОБХІДНИМ».
9. Ми кажемо: «МЕНІ СТРАШНО». А Бог каже: «Я НЕ ДАВАВ ТОБІ СТРАХУ».
10. Ми кажемо: «Я ПОСТІЙНО ЗАНЕПОКОЄНИЙ ТА ЗАСМУЧЕНИЙ». А Бог каже: «ПОКЛАДИ УСІ СВОЇ ТУРБОТИ НА МЕНЕ».
11. Ми думаємо: «Я НЕ ДОСТАТНЬО РОЗУМНИЙ». А Бог каже: «Я дам тобі мудрість».
12. Ми кажемо: «МЕНІ ЗДАЄТЬСЯ, Я ЛИШИВСЯ САМ». Бог каже: «Я ТЕБЕ НЕ ПОКИНУ І НЕ ВІДСТУПЛЮСЯ ВІД ТЕБЕ».
13. Ми кажемо: «Я НЕ МОЖУ СОБІ ПРОБАЧИТИ». А Бог каже: «Я ТОБІ ПРОЩАЮ».
14. Ми думаємо: «НІХТО МЕНЕ НАСПРАВДІ НЕ ЛЮБИТЬ». А Бог каже: «Я ЛЮБЛЮ ТЕБЕ».

ПІДСУМОК

ПРАКТИЧНЕ ЗАВДАННЯ

ВСТУП

На весь негатив, який ми готові висловлювати, у Бога є позитив. Віряться вам у це чи ні, а негативу в нас багато. «Мені бракує часу». «Я дуже зайнятий». «Я дуже хворий». «У мене не вийде». «Я втомлений». І ще багато чого подібного. Ми зазвичай робимо наголос на тому, що ми лише люди, бо навіть підсвідомо пам'ятаємо про те, що все має край. Але *ми* християни, і тому **мінатися повинні саме ми!** У Біблії написано: «Стародавнє минуло, **ото сталося нове**». Ми більше не діти обмеження, ми діти безмежності. Ми — діти Божі. Ми безкрайні. У Біблії розповідається про ангелів. У Посланні до Євреїв є один вірш, який різні люди пояснюють по-різному. Дехто каже, що ми стоїмо трішечки нижче, ніж ангели. Хтось вважає навпаки. У будь-якому випадку, ми відрізняємося від них. Можливо, є таке, що ми можемо робити, а ангели — ні. А ангели однозначно можуть робити те, що нам не під силу. Проте поговоримо про нас і про те, що Бог приготував для нас, Своїх дітей. Він хоче забрати наші мінуси та перетворити їх на плюси.

1. Ми кажемо: «ЦЕ НЕМОЖЛИВО». А Бог каже: «УСЕ МОЖЛИВО».

Ми знаходимо ці слова в Луки 18:27: «*А Він відповів: Неможливе є людям можливе для Бога!*»

Ми нікого не можемо спасти, а Бог може. Може спасти навіть багатих! Може спасти навіть керівників у вашій громаді! Навіть **ЧОЛОВІКІВ** — і тих може спасти! Ісус може робити усе те, що нам здається неможливим. Наступного разу, коли почнете хитати головою, думаючи: «Ні, цього не може бути», — схопіть свою голову руками, зупиніть її та скажіть: «Так, із Богом усе можливо». **Бог каже: «Усе можливо».** Алілуя! Я — дитя Царя. Немає нічого неможливого!

2. Ми кажемо: «Я ДУЖЕ СТОМЛЕНИЙ». А Бог каже: «Я ВАС ЗАСПОКОЮ».

Матвія 11:28: «*Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою! Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене... Бож ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий! ...І знайдете спокій душам своїм*».

Бог каже: «Я вас заспокою». Це якраз саме те, чим ми нехтуємо. Бог хоче нас заспокоїти! Оце так! Ми часто собі уявляємо Бога суворим наглядачем, Якому завжди потрібно більше і Який ніколи не буває задоволеним. Він хоче жертви та вимагає складного. А Біблія каже, що Бог хоче вас заспокоїти, Він хоче дати вам відпочинок. Бог запитує: «Дитино, що ж ти все побиваєшся і побиваєшся, коли Я хочу тебе заспокоїти?»

Ми бачимо у цьому вірші цікавий зв'язок між спокоєм та ярмом. Удома вам було б варто над цим порозмірковувати глибше. Уявімо собі картину: воли орють поле. Це важка робота. Але Ісус сказав: «*Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий*». Якби ви пізнали ярмо тихості та благовістили у покірності, то зрозуміли б, що це ярмо суттєво відрізняється від будь-якого іншого. Ісус каже: «*...Знайдете спокій душам своїм, бож ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий*». Але ми мчимо життям з постійною думкою: «Це дуже треба зробити. Ой, а вже немає часу!» Нас переповнює енергія, емоції, стрес, а потім ми дивуємося, чому не робляться справи. Ісус зосереджувався на тому, що було для Нього першорядним. Навіть найбільший грішник відчував: «Ісус такий самий, як кожен із нас. Він не ставиться до мене зверхньо». Ісус прийшов до нього, щоб бути з ним.

3. Ми кажемо: «ДАЛІ Я НЕ МОЖУ». А Бог каже: «ДОСИТЬ ТОБІ МОЄЇ БЛАГОДАТІ».

2 Коринтян 12:9: «*І сказав Він мені: Досить тобі Моєї благодаті, бо сила Моя здійснюється в немочі*».

Наш Бог, певно, міркує Собі: «Чому це ти думаєш, що далі вже не можеш? Що з тобою? У Мене тут повна комора благодаті — Я її хочу дати тому, хто її хоче чи потребує. Можливо, ти просто не розумієш, що Моя сила здійснюється в твоїй немочі. Доки ти почуваєшся добре, доки ти сильний, доки ти відчуваєш: „Ну й ну, я можу це зробити!“ — гаразд, у такі хвилини Я тобі не потрібен. Тобі не потрібен Мій небесний запас благодаті. Але коли ти думаєш: „Я вже далі не можу,“ — от тоді у Мене є все, що тобі необхідно». Тому що **Бог каже: «Досить тобі Моєї благодаті».**

Апостол Павло сказав: «Коли я це зрозумів, у мене з'явилася причина хвалитися своїми немочами, щоб сила Христова була на мені». Він міг би додати: «Ви знаєте, що я втомлений, знаєте, що я недосипаю, що мені болить спина, що мені здається, що далі я вже не можу. Я сподіваюся, що наша конференція триватиме лише один день, а не два. І хіба не чудово, що я почуваюся так погано? Дивіться, тепер Бог таки може через мене щось робити!»

4. Ми кажемо: «Я НЕ МОЖУ РОЗІБРАТИСЯ». А Бог каже: «Я НАПРАВЛЮ ТВОЇ КРОКИ».

Приповісті 3:5–6: «*Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся! Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки*».

«От не можу второпати, й годі!» Безсумнівно, були моменти, коли ви так думали й говорили. Можливо, вам доводилося бути у будинку, де багато різних сходів. І тут сходи, і там, сходи до першого поверху і до підвалу. А потім іще сходи на верхні поверхи та задні сходи. І ніяк не второпав, що до чого. Можливо, ваше життя теж трохи таке. Ви молилися, а відповіді не отримали, а навіть як і отримали, то її не розумієте. Бог каже: «От дурепа! Ти ж молився — відповідь уже готова. Але краще завтра, ніж сьогодні. Я хочу дати її тобі завтра». А ви все ніяк не перестанете хвилюватися. Здебільшого це відбувається тому, що ми підвладні часу. Але **Бог каже: «Я направлю твої кроки».** Бог не обмежений часом. У Своєму задумі Він знає точно, коли настає ідеальна мить. Щось я не думаю, що, коли ви молитесь, часто трапляється так, що Бог каже: «Ой, оце він щойно помолвився, а Я ж ще вчора мав це зробити. Ну що ж, треба швиденько зараз братися». Я так не думаю! Думаю, що Бог робить усе у потрібний час. Мені подобається історія з книги пророка Даниїла про гору, з вершини якої зірвався камінь, і він почав котитися, ставав усе більшим, немов лавина, і врешті-решт просто поглинув усе. І в кінці історії сказано, що це Царство Боже. Ви здивовані? Я ні, адже ми таки досягнемо успіху.

5. Ми кажемо: «У МЕНЕ НЕ ВИЙДЕ». А Бог каже: «Я ВСЕ МОЖУ».

Филип'ян 4:13: *«Я все можу в Тім, Хто мене підкріплює, в Ісусі Христі».*

Звісно ж, ми постійно цитуємо ці слова. Можливо, навіть учора про це згадували, але сьогодні вже кажемо: «У мене не вийде, це нереально». Учора Авраам надавав нам купу всього. Більше, ніж ми можемо охопити. Ми не хочемо так багато працювати! Але Бог може все. Він зробить Свою справу. Він є вірний, і Він її зробить, так каже Біблія. Віра — це чудова складова. Віра — це немов сіль у стравах. Іноді смак солі відчувається, іноді ні, а часто навіть і не здогадуєшся, що вона присутня у страві. Іноді страва дуже смачна завдяки солі, а іноді просто нормальна, і про сіль тоді навіть і не думаєш. Але якщо не вживати достатньо солі, з часом виникнуть проблеми зі здоров'ям і можна захворіти. З вірою все точно так само. Думка «У мене не вийде» ґрунтується не на вірі, а на повній її протилежності — на страху. Це віра лукавого. Усе його царство побудоване на засадах страху. Страх — це такий тип віри, який належить до лукавого царства. Але **Бог каже: «Я все можу».**

6. Ми кажемо: «Я НЕ ЗДАТНИЙ». А Бог каже: «Я МАЮ СИЛУ».

2 Коринтян 9:8: *«А Бог має силу всякою благодаттю вас збагатити, щоб ви, мавши завжди в усьому всілякий достаток, збагачувалися всяким добрим учинком».*

Ґрунтовніше й не скажеш. У нього є повна комора благодаті. Він має силу цю благодать дати вам надміру. Нема такого, щоб Він казав: «Так-от, Мені потрібно 10 % для Володі, 10 % для Івана і, може, для Леоніда у Мене ще залишиться відсотків із сім». Йому не доводиться вираховувати цю благодать на калькуляторі: «А чи достатньо у Мене залишилося?» Уся благодать належить Йому, і Він може її вам дати. Уся ця благодать доступна вам для певної мети — для задоволення всіх потреб: фізичних, емоційних, духовних, розумових чи будь-яких інших, які можна придумати або згадати. У Нього є благодать для вас у всьому — благодать із надлишком. Вона присутня постійно, щоб ви мали необхідне. Неможливо сказати Богу: «Боже, мені не вистачає цього, і цього мені теж бракує. Коли Ти зможеш відправити мені наступну порцію благодаті, бо попередня закінчилася минулого тижня?» Ні! Вона в усьому, у всі часи, для всього, що вам потрібно — щоб ви збагачувалися всяким добрим учинком. Сказано: «щоб ви... **збагачувалися**» — це означає, що добрих учинків у вас буде багато. І це, звісно ж, легко перевірити. **Бог каже: «Я маю силу».** Можливо, через кілька місяців я приїду у село, де ви проводили служіння, і почну розпитувати про того християнина, який тут трудився. І що ж я почую у відповідь? Якщо я почую: «Слухайте, і це він зробив, і те, він мені ось це дав, а в цьому він мені допоміг», — тоді я знатиму, що ви не сиділи склавши руки. Ви робили добрі учинки. Ми, християни, чомусь думаємо, що робити добрі вчинки означає **думати** про добрі вчинки. «Я — хороша людина, я не п'ю, не курю, дружину не б'ю. Я не лаюся, для людей навколо я хороший приклад». Оце так! Але ж ніхто не бачив ваших добрих учинків. Добрі вчинки — це власне і є добрі вчинки. Це те, що інші люди сприймають як зроблене вами для їхнього добра. «**Золоті яблука на срібнім тарелі це слово, проказане часу свого**». Уявіть, що ви у магазині, продавець виглядає жадливо. Ви запитуєте: «Ви погано почуваєтесь?» «Усю ніч не спав, у дитини болів зуб, вона весь час ревіла». «Як прикро. Візьміть ось 50 гривень. Я за вас помолитимусь. Приїду додому і за вас помолитимусь. Сподіваюся, що день все одно у вас буде хорошим». Можливо, гривні продавцеві і не треба давати, але ви можете сказати йому приємні слова. Дивовижно, як добре слово, добре щире привітання може підбадьорити багатьох людей, навіть якщо ми рідко з ними бачимось.

7. Ми кажемо: «ЦЕ ТОГО НЕ ВАРТЕ». А Бог каже: «ВИЙДЕ НА ДОБРЕ».

Римлян 8:28: *«І знаємо, що тим, хто любить Бога, хто покликаний Його постановою, усе допомагає на добре».*

Дивовижно, як одного лише вияву особистого інтересу вистачає на те, щоб підбадьорити багатьох людей. Коли до людини ставитися як до особистості, окремої особи, а не просто як до службовця чи працівника, тоді людина відчуває підбадьорення. Коли вітаєтесь, говорите щось позитивне, кожному, з ким спілкуєтесь, кажіть щось таке, що може надихнути. Це буде того варте! Давати людям надію та підбадьорювати їх — це варта справа. **А Бог каже: «Вийде на добре».** Люди починають помічати, що ви не такий, як усі. Вас не придушує до землі тягар самолюбства. Вони починають усвідомлювати, що ярмо у вас любе, а тягар у вас легкий, і тоді дивуються: «Як так?» Людям стане цікаво, вони захочуть дізнатися більше, і їм захочеться бути з вами. Тоді для вас відкриються можливості розказати їм про Євангелію. Але це лише перший крок, перші відчинені двері. Людям потрібно зацікавити, і тоді вони захочуть слухати. Це буде того варте.

8. Ми кажемо: «Я НЕ МОЖУ ВПОРАТИСЯ». А Бог каже: «Я ЗАБЕЗПЕЧУ ВСІМ НЕОБХІДНИМ».

Филип'ян 4:19: «А мій Бог нехай виповнить вашу всяку потребу за Своїм багатством у Славі, у Христі Ісусі».

Бог каже: «Я забезпечу». Знову і знову ми чуємо свідчення про те, як Бог забезпечує людей тим, у чому вони мають потребу, — чи то книгами, чи то зимовими куртками. Я думаю, що це, певно, найрозповсюдженіше свідчення серед християн — це розповіді про те, як Бог піклується про їхні потреби. Про це чути постійно. Коли не можете впоратися, Бог щоразу здатен забезпечити вас необхідним. Ми молилися про надприродну мудрість для підготовки цих лекцій, і я вірю, що під час написання декількох складних лекцій Бог таки давав Своє особливе натхнення.

9. Ми кажемо: «МЕНІ СТРАШНО». А Бог каже: «Я НЕ ДАВАВ ТОБІ СТРАХУ».

2 Тимофія 1:7: «Бо не дав нам Бог духа страху, але сили, і любови, і здорового розуму».

Цікаво, що кілька розглянутих тем між собою дуже тісно пов'язані, але у різних місцях Біблії ми знаходимо такі вірші, які, хоч і говорять про інше, все одно схожі між собою. Бог хоче перетворювати всі наші мінуси на плюси. Бог не дає нам духа страху. Віра проганяє страх. Християни, діти Божі, мають силу, а сатана її краде, даючи їм натомість духа страху. Але **Бог каже: «Я не давав тобі страху».** Бог запрошує приступати до Нього з відвагою.

10. Ми кажемо: «Я ПОСТІЙНО ЗАНЕПОКОЄНИЙ ТА ЗАСМУЧЕНИЙ». А Бог каже: «ПОКЛАДИ УСІ СВОЇ ТУРБОТИ НА МЕНЕ».

1 Петра 5:7: «Покладіть на Нього всю вашу журбу, бо Він опікується вами!»

Якби мені доводилося опікуватися вами, вам було б непереливки. Бо іноді я б опікувався, а іноді ні. Міг би колись і забути. А іноді й хотів би забути. Напевно, бувало б і таке, що мені не хотілося б за вас турбуватися. Іноді я б турбувався за вас сильно, а іноді — зовсім трохи. Але тут сказано: «Покладіть на Нього всю вашу журбу».

Не знаю чому, але я, якщо розібратися, живу без тривоги. Так, іноді буває позитивний стрес, буває корисна напруга. Наприклад: «Скільки часу у мене залишилося? Краще поквапитися і швидше доробити, бо він буде тут уже за годину, щоб забрати зроблене». Це хороший стрес. Він заряджає енергією та допомагає розраховувати час. Але тривога — хвилювання про завтрашній день, переживання про майбутнє чи про все те, до чого ще далеко, — це виснаження негативом, воно краде ваше здоров'я. З тим усім я нічого не можу зробити, адже не живу у завтрашньому дні. Я живу зараз. Я нічого не можу вдіяти зі своїм «завтра». Я нічого не можу зробити з тим чи іншим, що коїться в Україні, бо живу далеко. А в інших випадках усе залежить від особистої волі людини, наприклад, питання спасіння. Відпустіть усі свої розчарування, бо вони — це те, що сатана хоче бачити у вашому житті. **Бог каже: «Поклади усі твої турботи на Мене».** Бог опікується нами. Він хоче, щоб ми жили у свободі, жили без тривоги, тому що Він опікується нами.

11. Ми думаємо: «Я НЕ ДОСТАТНЬО РОЗУМНИЙ». А Бог каже: «Я дам тобі мудрість».

1 Коринтян 1:30: «А з Нього ви в Христі Ісусі, що став нам мудрістю від Бога, праведністю ж, і освяченням, і відкупленням».

Вам може здаватися, що ви недостатньо розумні, але це, найімовірніше, не так. І саме тому ви тут. Ба більше — я поділюся з вами своєю мудрістю, але це не відповідь, моєю мудрістю нічого не вирішується. Справжня відповідь така: **Бог каже: «Я дам тобі мудрість».** Молитва про мудрість була однією з моїх молитов ще від раннього, раннього дитинства. Я чув історію про царя Соломона. Вона була проста і зрозуміла для мене. І я сказав: «Боже, якщо це спрацювало для Соломона, то я теж так хочу». Хіба не дивовижно, що через Ісуса Христа нам була дарована мудрість?

У Книзі Приповістей 2:6–7 сказано, що «Господь дає мудрість, з Його уст знання й розум! Він спасіння ховає для щирих, мов щит той для тих, хто в невинності ходить». У Бога у сховку є мудрість саме для нас, щоб ми могли скористатися нею, коли цього потребуємо. Якщо ми готові покласти на Бога, то ніколи не будемо залишені на милість власних здібностей. Але цю обітницю, як і багато інших, потрібно

брати собі, потрібно вважати своєю. Нам потрібно просити у Нього мудрості. І нам потрібно віддати Йому честь і славу за ту мудрість, яку Він дає нам у всіх ситуаціях, з якими нам треба впоратися. У Посланні до Колосян сказано, що у Христі заховані всі скарби премудрости й пізнання. І Христос готовий дати цю мудрість вам. Варто лише попросити. Він ніколи вас не просить щось робити, покладаючись на своє власне розуміння. Натомість нам сказано: *«А якщо кому з вас не стає мудрости, нехай просить від Бога, що всім дає просто, та не докоряє, і буде вона йому дана»* (Якова 1:5). Бог не скаже: «Чому ж ти такий недалекий, що тобі доводиться у Мене просити?» Ні, Він роздає мудрість просто і зовсім не докоряє Своїм любим дітям.

12. Ми кажемо: «МЕНІ ЗДАЄТЬСЯ, Я ЛИШИВСЯ САМ». Бог каже: «Я ТЕБЕ НЕ ПОКИНУ І НЕ ВІДСТУПЛЮСЯ ВІД ТЕБЕ».

Євреїв 13:5: *«Будьте життям не грошолобні, задовольняйтеся тим, що маєте. Сам бо сказав: Я тебе не покину, ані не відступлюся від тебе!»*

Цілком можливо, що вам, Божим служителям, буває самотньо серед невіруючих людей. Ви, місіонери, напевно, таке відчували. Саме тому такі завдання вимагають особливого покликання, з яким приходить і особлива благодать. Але навіть і тоді цей вірш — це істина. **Бог каже: «Я тебе не покину і не відступлюся від тебе».** Часто ми почуваємось самотніми, коли у нас виникає якась особлива потреба. Ісус був випробовуваний, коли був сам. Він був випробовуваний, коли був голодний. У Нього були особливі потреби, і тієї миті, коли Він був у найслабшому стані, до Нього підступив хитрий змій. Саме так, зазвичай, відбувається і з нами. Але це такий час, коли вам потрібно стати сильними. Це той час, коли потрібно навчитися говорити: «Ні, я не сам».

Я пам'ятаю одну жінку. Вона була дружиною пастора у невеликій церкві. Якось у них хтось гостював. Гість помітив, що кожного разу, проходячи повз холодильник, дружина пастора хмурилася. Він це зауважив і подумав собі: «Цікаво, у чому ж справа?» Холодильник — це основне місце для зберігання їжі. Цей гість подумав, що холодильник, певно, порожній і що цим людям нічого їсти. Він сказав: «Люба сестро, я помітив, що кожного разу, проходячи повз холодильник, Ви хмуритесь. Хочу запропонувати Вам одне завдання. Я не знаю, які у Вас потреби, але хотів би Вас підбадьорити. Знайдіть у Біблії вірш про хвалу і щоразу, коли проходите тим повз холодильник, хваліть Бога за ту проблему з холодильником, яка змушує вас хмуритися». Вона почала хвалити Бога за ту проблему з холодильником, і невдовзі по тому до них додому прийшов м'ясник. Він сказав: «У мене тут багато м'яса, але воно вже трохи старе, я його не зможу продати. Воно ще добре, зовсім не зіпсувалося. Може, візьмете?» Бог подбав про їхні потреби.

Цікаво, що тут сказано: «Будьте життям не грошолобні». Я знаю, що ви життям не грошолобні. Гроші вами не володіють, але ж вам точно вчора було приємно, коли ви отримали зарплату. І сьогодні, на наступний день після зарплати, теж приємно. Це дійсно приємне відчуття, коли є гроші. Але погляньмо на це місце Писання знову. Тут сказано: «Будьте життям не грошолобні, задовольняйтеся тим, що маєте. Я тебе не покину». На жаль, ізраїльтяни в пустині так і не засвоїли цю науку. Якби ж вони тільки сказали: «У нас немає води, але ж так добре, що з нами тут Бог! Мойсею, скажи Богу, що ми хочемо пити». Або так: «У нас немає м'яса. Але ж так добре, що з нами тут Бог! Мойсею, попроси Бога усунути цю проблему з м'ясом». Вони могли б так. Бог був з ними. Але вони зробили не так, а Бог їх усе одно не забув.

13. Ми кажемо: «Я НЕ МОЖУ СОБІ ПРОБАЧИТИ». А Бог каже: «Я ТОБІ ПРОЩАЮ».

1 Івана 1:9: *«Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої».* Римлян 8:1: *«Тож немає тепер жадного осуду тим, хто ходить у Христі Ісусі не за тілом, а за духом».*

Дуже часто виникає думка: «Я зробив таку дурну помилку». Є чимало керівників християнських служінь, які можуть згадати ту людину, до якої Бог казав їм підійти та засвідчити про Ісуса Христа. Вони цього не зробили, а та людина померла. Таке пережило чимало християнських керівників, і тепер вони картаються думкою: «Я не можу собі за це пробачити. Як взагалі можна було припуститися такої дурної помилки!» **Бог каже: «Я тобі прощаю».**

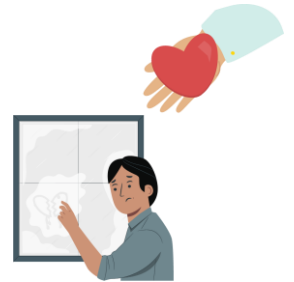
Брати та сестри, коли ми свої гріхи визнаємо, то Він **вірний та праведний**, щоб гріхи нам простити та очистити нас від неправди всілякої. Оскільки Бог це зробив, тепер для нас немає осуду, ми можемо грітися у сонячному промінні Його прощення. Приймаймо і живімо цим.

14. Ми думаємо: «НІХТО МЕНЕ НАСПРАВДІ НЕ ЛЮБИТЬ». А Бог каже: «Я ЛЮБЛЮ ТЕБЕ».

Івана 3:16: «Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне». Івана 13:34: «Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви!»

Часом вас, певно, відвідує думка: «Ніхто мене не любить». Але це, звісно ж, неправда. Це справжнісінька брехня, сама лише брехня хитрого змія і більше нічого, адже не існує жодної людини, яку б ніхто не любив. **Бог каже: «Я люблю тебе».** Бог так полюбив вас, що дав Сина Свого Однородженого, щоб ви не згинули, але мали життя вічне. І Він дав нову заповідь вашим друзям та вашим родичам — любити одне одного. Як Він полюбив вас, так любіть одне одного й ви.

Бог любить нас, і Його любов — це приклад для нас. Багато наших проблем викликані тим, що ми просто не віримо у те, що Божою любов до нас може дійсно нам належати. А Бог нас таки любить, і в цьому показана Божою безмежністю.

ПІДСУМОК

Пасха — це Боже позитивне розв'язання наших негативних проблем. **Пасха — це Боже розв'язання** нашої негативної проблеми гріха через очищення кров'ю Ісуса Христа. Хрест — це **великий Божий знак «плюс».**

У Бога немає мінусів. Немає у Його характері. Немає у Його істоті. Немає у тому, що Він дає. У Нього просто немає мінусів, лише плюси. Тож наші мінуси — це Божі плюси. Кожен мінус — це ще одна додаткова можливість для Бога поставити Свій плюс і показати нам Свої вміння. Тож прийміть це серцем. Пам'ятайте про це. Вам це потрібно, коли у вас цього немає, коли вам сумно, коли вам нецікаво, коли ви втомлені, коли вам не хочеться. Коли у вас цього всього немає, то треба про це все згадати. Просто пам'ятайте про Божий знак плюс. Я люблю плюси! Я не ставлю інших позначок, а ставлю знак «плюс». Добре, зробив справу — «плюс». Іноді, коли мені доводиться робити дві чи три справи, я розпочинаю зі знака мінус, тому що знак мінус — це вже половина знака плюс. Це дає мені надію на те, що завдання буде виконане і що мінус перетвориться на плюс. Це правда. Я написав на папері! Тобто я не знаю, чи в мене вийде, але я точно спробую. Я поки що не можу ще перекреслити поставлений мінус, але постараюсь це зробити до кінця дня. Тож я починаю з того, що ставлю половину плюса, а далі перетворюю його на повний плюс, коли завдання виконане.

Я отримую величезну надію та підбадьорення від Бога та Ісуса Христа. Мої мінуси — це Його плюси. Я люблю великий Божий знак «плюс». Мені подобається дивитись на цей знак плюс, який стоїть десь на голому пагорбі на тлі чистого блакитного неба. Бог мені дає стільки піднесення, і я хочу поділитися ним з вами у Його Святе Ім'я. Амінь.

Благословень вам, любі друзі!

Ми раді запропонувати вам відео-, аудіо- та друковані матеріали, які були створені служінням **Нове життя церквам**. Вам надається право після завершення практичного завдання використовувати цю лекцію в роботі з іншими людьми.

Практичне завдання

Виконано

- Напишіть два своїх мінуси. Помоліться і віддайте це в Божі руки. ☐
- Починаючи з сьогоднішнього дня заведіть щоденник і до наступного семінару кожного дня записуйте, як Бог використовує Ваші мінуси для Своїєї слави. Будьте готові розповісти про це на наступній зустрічі. ☐